

ساخت و هنجاریابی آزمون تشخیصی سطح خواندن برای دانشآموزان پایه سوم دبستان

هرمیه عزیزیان*، دکتر محمد رضا عابدی**

چکیده

مقدمه: تشخیص زودهنگام دانشآموزان نارسانخوان نقش مهمی در پیشگیری از پیامدهای زیانبار آن دارد. این پژوهش با هدف ساخت، هنجاریابی و بررسی روایی و پایایی آزمون تشخیصی سطح خواندن برای دانشآموزان پایه سوم دبستان شهر اصفهان انجام شد.

مواد و روش کار: در این پژوهش ۵۱۹ دانشآموز پایه سوم دبستان که به روش نمونه‌گیری تصادفی چندمرحله‌ای انتخاب شده بودند، بررسی شدند. آزمون تشخیصی سطح خواندن با ۸ خرده آزمون و در سه زمینه درست خواندن، درک مطلب و آگاهی‌هایی و این‌شناسختی، مهارت خواندن دانشآموزان را ارزیابی می‌کند. ایندیکاتور آزمون در یک بررسی راهنمای از نظر شاخص‌های روان‌سنجی تحلیل و اصلاح شد. سپس برای بررسی روایی آن، شیوه‌هایی بررسی همبستگی نمره‌های آزمون با معدل تحصیلی و هوشی، همبستگی نمره‌های خرده آزمون‌ها با یکدیگر، بررسی روند تغییر نمره‌های آزمون با بالارفتن پایه تحصیلی و بررسی تفاوت نمره‌های آزمون در دو گروه نارسانخوان و عادی به کار برده شد و پایایی آن به روش بازآزمایی بررسی گردید.

یافته‌ها: بهترین خرده آزمون‌ها از نظر روایی به ترتیب شامل روحانی، تکمیل جملات و تعجیل می‌باشد و خرده آزمون‌ها درک مطلب ۱ و درک مطلب ۲ به ترتیب به عنوان ضعیف‌ترین خرده آزمون‌ها مشخص گردیدند. در بررسی پایایی خرده آزمون‌ها نیز خرده آزمون روحانی از پیشترین و درک مطلب ۱ از کمترین میزان پایایی برخوردار بود.

نتیجه‌گیری: آزمون تشخیصی سطح خواندن، ابزار مناسبی برای ارزیابی مهارت خواندن دانشآموزان پایه سوم دبستان است.

کلیدواژه: هنجاریابی، آزمون تشخیصی، خواندن

دانشآموزان است و نارسانخوانی^۱ مهم‌ترین علت آن

مقدمه

به‌شمار می‌رود. در DSM-IV (انجمن روانپزشکی

مشکل خواندن یکی از شایع‌ترین مشکلات

* کارشناس ارشد روانشناسی کودکان استثنایی، مریم دانشگاه پیام نور اصفهان، اصفهان، خیابان ریاضت اول، کوی صفا، بنبست اول، کد پستی ۸۱۳۹۸۹۵۶۳۱ (نویسنده مسئول).
E-mail: m_azizian_002@yahoo.com

** دکترای تخصصی مشاوره، استادیار دانشگاه اصفهان، اصفهان، خیابان هزارجریب، دانشگاه اصفهان، دانشکده روانشناسی، گروه مشاوره.

1- dyslexia

ارزیابی از جمله آزمون‌هایی که مهارت‌های پردازش دیداری و شنیداری را می‌سنجند به کار برده می‌شوند.

هدف این پژوهش ساخت، هنگاریابی و بررسی روابع و پایابی آزمون تشخیصی سطح خواندن برای دانشآموزان پایه سوم دبستان شهر اصفهان می‌باشد.

پردازش‌های پژوهش به شرح زیر بوده است: ۱- پایابی و روابع آزمون تشخیصی سطح خواندن اصفهان برای دانشآموزان پایه سوم ابتدایی چگونه است؟ ۲- جدول‌های هنگار آزمون تشخیصی سطح خواندن اصفهان برای دانشآموزان پایه سوم ابتدایی چگونه است؟

مواد و روش کار

این پژوهش، توصیفی و از نوع آزمون‌سازی است. آزمودنی‌های پژوهش ۵۶۹ دانشآموز پایه سوم دبستان شهر اصفهان بودند که به روش نمونه‌گیری تصادفی- چندمرحله‌ای از میان دانشآموزان کلاس‌های سوم انتخاب شدند. برای انجام آن نخست از نواحی پنج گانه آموزش و پرورش شهر اصفهان، هشت دبستان به تصادف انتخاب شدند. سپس از هر دبستان یک کلاس سوم به تصادف از میان چندین کلاس سوم انتخاب شد و از میان دانشآموزان کلاس، نیمی از آنها به تصادف (زوج یا فرد) انتخاب و بررسی شدند. برای رسیدن به هدف پژوهش اقدامات زیر انجام شد:

۱- ساخت و طراحی آزمون: طراحی آزمون با همکاری متخصصان ناتوانی‌های یادگیری و روانسنجی انجام گرفت. در این مرحله پس از بررسی نظریه‌های مربوط به خواندن و چگونگی رشد این مهارت و بررسی آزمون‌های تشخیصی در دسترس در زمینه خواندن، طرح کلی آزمون دارای خرده آزمون‌هایی در سه زمینه درستی خواندن، درک مطلب و آگاهی‌های واج‌شناختی و هر کدام در ۴ سطح (از پایان کلاس اول تا آغاز کلاس پنجم دبستان) طراحی شد. با بهره‌گیری

آمریکا، ۱۹۹۴). معیار تشخیصی اصلی این اختلال وجود یک نابرایبری چشم گیر بین سطح کنونی پیشرفت خواندن (درستی، سرعت و فهم خواندن) با سطح پیش‌بینی شده است که بر اساس سن تقویمی و عقلی (بر پایه نتایج آزمون‌ها) و آموزش مناسب با سن آزمودنی مشخص می‌شود (دادستان، ۱۳۷۹). از این رو تشخیص اختلال خواندن نیازمند تأیید یک آزمون میزان شده انفرادی در پیشرفت خواندن می‌باشد.

نخستین تلاش‌ها را در این زمینه ماریسان مونرونه^۱ (کرک^۲ و چالفانت^۳، ۱۳۷۷) انجام داد. او تلاش‌هایش را برای ساخت و هنگاریابی یک آزمون تشخیصی خواندن برای کودکان پایین‌تر از کلاس چهارم مرکز نمود. این آزمون از خواندن شفاهی، تشخیص لغات، تمايز قابل‌شنوند بین لغات و خواندن بدون صدا برای تعیین سطح خواندن و هم‌چنین تحلیل خطاهایی که کودک در خواندن مرتکب می‌شود بهره می‌گیرد. فرضیه مونرونه این بود که حذف خطاهای ویژه خواندن می‌تواند باعث بهبودی در سطح خواندن شود (همان‌جا).

آزمون‌های تشخیصی جدید نیز بر همین پایه ساخته شده‌اند که از جمله آنها آزمون تحلیل توانایی خواندن نیل^۴ (۱۹۵۸)، آزمون تشخیصی خواندن با صدای بلند گری^۵ (برايان^۶ و ویدرولت^۷، ۱۹۹۱)، آزمون تجزیه و تحلیل مشکلات خواندن دورل، آزمون پیشرفت تحصیلی/ تشخیصی خواندن متروپولیتن^۸ (انجمان روانشناسی^۹، ۱۹۹۳) و مجموعه تشخیصی خواندن وودکاک^{۱۰} (WDRB) (وودکاک، ۱۹۹۷) را می‌توان نام برد. فراهم‌ساختن چنین ابزارهایی برای ارزیابی توانایی‌ها و مهارت‌های دانشآموزان در زمینه خواندن و تشخیص و شناسایی دانشآموزان نارساخوان، در زمینه برنامه‌های آموزشی انفرادی آنها نیز مناسب است و نیازهای آموزشی دانشآموزان را از طریق ارزیابی نقاط قوت و ضعف آنها نشان می‌دهد. البته آزمون‌های دیگری نیز وجود دارند که به درک بهتر ماهیت ناتوانی‌های یادگیری و از جمله آنها نارساخوانی کمک شایانی می‌کنند و اغلب به عنوان مکمل مجموعه

1- Monroe

2- Kirk

3- Chalfant

4- Neal

5- Gray

6- Bryant

7- Wiederholt

8- Metropolitan

9- Psychological Corporation

10- The Woodcock Diagnostic Reading Battery

در آغاز آموزش خواندن یا پیش از آن به عنوان یک پیش‌بینی کننده قوی برای میزان درست خواندن در دوره‌های بعد مطرح شده‌اند (کوبایاشی^۳، کاتو^۴، هینز^۵ و ماکاروسو^۶، ۲۰۰۰).

-۳- بررسی اصلی: برای بررسی روایی آزمون، این ملاک‌ها به کار برد شدند: همبستگی نمره‌های آزمون با هوش‌بهر (به کمک آزمون ریون) و با معدل تحصیلی، همبستگی متقابل خرده‌آزمون‌ها با یکدیگر و با نمره کل آزمون، بررسی روند تغییر نمره‌ها با بالا رفتن پایه تحصیلی دانش‌آموز و بررسی تفاوت میان دو گروه نارسای خوان و عادی.

از آنجا که جامعه آماری پژوهش دانش‌آموزان پایه سوم دبستان شهر اصفهان بودند، از این جامعه ۶۰۰ نفر به روش تصادفی چند مرحله‌ای انتخاب شدند و سورد ارزیابی قرار گرفتند. پاسخ‌نامه ۳۱ نفر به دلیل ناقص بودن حذف شد و در نهایت پاسخ‌نامه ۵۶۹ نفر (۲۹۳ پسر و ۲۷۶ دختر) تحلیل شد.

برای تعیین پایایی آزمون روش بازآزمایی به کار برد شد و ۳۰ نفر از دانش‌آموزان پایه سوم دبستان به تصادف انتخاب شدند و در فاصله زمانی میانه تا یک ماه دوباره پرسشنامه را تکمیل کردند. سپس ضریب همبستگی بین دو بار آزمایش محاسبه شد.

جدول ۱- زمینه‌ها و خرده‌آزمون‌های موجود در آزمون تشخیص سطح خواندن اصفهان

خطه آزمون

۱- درست خواندن	۱- خرده‌آزمون روحانی متن ۲- خرده‌آزمون خواندن واژه‌ها - با معنی - بدون معنی
۲- درک مطلب	۱- خرده‌آزمون درک مطلب یک (درست - نادرست) ۲- خرده‌آزمون درک مطلب دو (چهار گزینه‌ای)
۳- آگاهی‌های واج‌شناختی	۱- خرده‌آزمون تکمیل جملات ۲- خرده‌آزمون تجزیه ۳- خرده‌آزمون ترکیب - تجسس (آغازه) - قافیه (پایانه)

از واژه‌های کتاب‌های فارسی قدیم و جدید دبستانی، فرهنگ لغات آزمون برای هر پایه تحصیلی و هر سطح آن تهیه و در ساخت هر سطح از آزمون، واژه‌ها و اصطلاح‌های موجود در کتاب‌های همان پایه و پایه‌های پیش از آن به کار گرفته شد و خرده‌آزمون‌های موجود در هر زمینه برگزیده شدند.

-۲- بررسی مقدماتی: در این مرحله، آزمون تهیه شده روی ۱۰۰ نفر از دانش‌آموزان پایه سوم دبستان اجرا گردید. برای بررسی روایی پرسش‌ها، ۳۰ دانش‌آموز قوی و ۳۰ دانش‌آموز ضعیف به آن پاسخ دادند و پرسش‌ها از نظر شاخص‌های روانسنجی تحلیل گردیدند. سطح دشواری و ضریب تشخیص هر پرسش و همه واژه‌های متن‌های روحانی، محاسبه شده، بر پایه این ضریب‌ها، پرسش‌هایی که دارای ضریب تشخیص هم‌چنین پرسش‌هایی که دارای ضریب تشخیص معنی دار نبودند حذف شدند و در برخی اصطلاح‌ها، تغییراتی داده شد، واژه‌های مناسب‌تر جایگزین آنها شد و سرانجام فرم نهایی آزمون دارای ۸ خرده‌آزمون و در سه زمینه تعیین گردید (جدول ۱).

هر یک از زمینه‌ها و خرده‌آزمون‌های مربوط به آن با هدف معین و برای بررسی یکی از مهارت‌های مربوط به خواندن ساخته شدند. نمره‌گذاری در همه آزمون‌ها بر حسب نمره‌های خطأ انجام می‌شود. برای نمونه منظور از آگاهی‌های واج‌شناختی، درک و فهم راه‌های گوناگونی است که زبان شفاهی می‌تواند به بخش‌های کوچک‌تری تقسیم شود، از جمله تجزیه جملات به واژه‌ها و واژه‌ها به سیلاه‌ها و تجزیه آنها به آواهای جداگانه و دستکاری صداها شامل حذف، افزودن و جانشینی هجا یا صدا برای ساختن واژه‌های نو از آنها. این آگاهی‌ها در ورود به دبستان ارتباط نزدیکی با پیشرفت کودک در یادگیری خواندن دارد. اگر کودکی درک کند که واژه‌ها می‌توانند به آواهای جداگانه بخش شوند و آواها می‌توانند در واژه‌ها ترکیب شوند، توانایی خواندن و ساختن واژه‌ها را به کمک دانش واج-نویسه خواهد یافت (چارد^۱ و دیکسون^۲، ۱۹۹۹). در زیان ژاپنی نیز مانند زیان انگلیسی، آگاهی‌های واج‌شناختی

برای تحلیل داده‌های پژوهش، ضریب همبستگی و تحلیل واریانس به کار برده شد.

یافته‌ها

در بررسی روابی آزمون پنج شیوه زیر به کار برده شد:
بررسی همبستگی آزمون خواندن با هوش‌بهر دانش‌آموزان نشان داد که دامنه این ضرایب از -0.20 تا 0.66 در نوسان است (منفی بودن ضرایب همبستگی به این دلیل است که نمره‌های آزمون خواندن بر حسب نمره‌های خطای محاسبه شده است، یعنی بین میزان هوش و نمره‌های خطای خواندن رابطه معکوس وجود دارد). کمترین ضریب همبستگی مربوط به خردۀ آزمون در ک مطلب ۲ (چهار گزینه‌ای) بود (-0.19) و بیشترین ضریب همبستگی مربوط به خردۀ آزمون تعجیل (-0.65). ضریب همبستگی کل آزمون خواندن با هوش‌بهر -0.63 بود (جدول ۲).

دامنه ضریب‌های همبستگی خردۀ آزمون‌ها با معدل تحصیلی از -0.32 تا -0.74 در نوسان بود. در این بخش به جز خردۀ آزمون‌های در ک مطلب یک و دو، همه خردۀ آزمون‌ها ضریب همبستگی معنی‌داری با معدل تحصیلی داشتند. بیشترین ضریب همبستگی مربوط به خردۀ آزمون خواندن کلمات به‌ویژه کلمات بدون معنی بود. میانگین ضریب همبستگی کل آزمون -0.69 بود (جدول ۲).

همان‌گونه که بیان شد، آزمون برای چهار سطح ساخته شده است؛ سطح یک برای دانش‌آموزان پایان پایه اول و آغاز پایه دوم، سطح دو برای دانش‌آموزان پایان پایه سوم، سطح سه برای دانش‌آموزان پایان پایه سوم و آغاز پایه چهارم و سطح چهار برای دانش‌آموزان پایان پایه چهارم و آغاز پایه پنجم. به منظور بررسی روند تغییر نمره‌های خطای با بالا رفتن پایه تحصیلی، آزمون در پایه‌های مختلف بررسی شد. نمونه در نظر گرفته شده شامل 120 دانش‌آموز بود که در پایه دوم تا پنجم، از هر پایه 30 نفر بررسی شدند. بررسی‌ها نشان داد که میانگین نمره‌های خطای در همه

آزمون به صورت انفرادی اجرا و پیش از آغاز آزمون برخی ویژگی‌های جمعیت شناختی آزمودنی به کمک پرونده موجود در آموزشگاه یادداشت می‌شد و مشکلات احتمالی آزمودنی بررسی می‌گردید. هم‌چنان آزمودنی‌های دو زبانه از بررسی کنار گذاشته شدند. در اجرای خردۀ آزمون روحانی متن، به دلیل این که نمره‌گذاری آن نیاز به دقت فراوان داشت، صدای آزمودنی ضبط و پس از پایان آزمون نمره‌گذاری انجام می‌شد، ولی در سایر خردۀ آزمون‌ها نمره‌گذاری در همان زمان اجرای آزمون انجام می‌شد. ضمناً زمان خواندن متن توسط آزمودنی نیز در این خردۀ آزمون ثبت می‌شد.

زمان اجرای آزمون بسته به مهارت و توانایی خواندن آزمودنی و مهارت آزمونگر در اجرای آزمون متفاوت بود، ولی برای دانش‌آموزان پایه سوم دبستان، $50-60$ دقیقه اجرای کامل آن طول می‌کشید. در مورد دانش‌آموزانی که مشکل زیادی در خواندن داشتند و زمان زیادی صرف می‌شد، آزمون در چند مقطع زمانی و حداقل در دو روز اجرا می‌گردید تا سبب خستگی آزمودنی نشود. مهارت در ک مطلب از جمله مهارت‌هایی است که آسیب سایر مهارت‌های خواندن می‌تواند آن را تحت تأثیر قرار دهد. در پژوهش کاتس^۱، هوگان^۲ و فی^۳ (۲۰۰۳) مشخص گردید که حتی اگر مهارت‌های در ک مطلب زبانی فرد در سطح مناسبی باشد، مشکلات وی در شناسایی و تشخیص لغت (هم در فصاحت و هم در صحت خواندن کلمات) می‌تواند باعث آسیب در مهارت در ک مطلب خواندن او گردد. از این رو در هنگام طراحی پرسش‌های حیطه در ک مطلب تصمیم گرفته شد که این پرسش‌ها به صورت عینی باشند تا آزمودنی ناگزیر به پاسخ‌گویی به صورت شفاهی و یا نوشتن پاسخ پرسش‌ها نباشد و میزان در ک مطلب آزمودنی از تأثیر نارسانی‌های بیانی، گفتاری و نوشتاری وی تا اندازه‌ای در امان باشد.

برای بررسی روند تغییر نمره‌های خطای با بالارفتن پایه تحصیلی، آزمون در پایه‌های مختلف بررسی شد. برای بررسی روند تغییر نمره‌های خطای با بالارفتن پایه تحصیلی، آزمون در پایه‌های مختلف بررسی شد.

سرعت روخوانی دانش آموزان نارساخوان و عادی معنی دارد است و دانش آموزان نارساخوان در روخوانی متن ها بسیار کندر از دانش آموزان عادی عمل کرده اند (جدول ۴).

به عنوان پنجمین معیار بررسی روایی آزمون، همبستگی متقابل بین نمره های خرد آزمون ها با یکدیگر محاسبه شد. ضریب های به دست آمده میان خرد آزمون ها و همچنین ضریب های همبستگی خرد آزمون ها با نمره کل نشان دهنده وجود همبستگی موردن پذیرش میان آنها بود. پیشترین ضریب همبستگی با نمره کل آزمون مربوط به خرد آزمون درک مطلب یک (۰/۴۹) بود.

تعیین پایایی آزمون به روش بازآزمایی بر روی ۳۰ نفر از دانش آموزان با فاصله یک هفته تا یک ماه نشان داد که به طور کلی خرد آزمون ها دارای ضریب پایایی معنی دار هستند. ضریب های پایایی نمره کل خرد آزمون ها بین ۰/۴۱ و ۰/۴۰ برای آزمون درک مطلب یک تا ۰/۹۵ برای آزمون روخوانی در نوسان بودند. البته میانگین نمره های خطای ارزیابی دوم در پیشتر موارد کمتر از ارزیابی اول بود. ضریب پایایی نمره های خطای در کل آزمون نیز ۰/۹۳ بود.

برای تهیه جدول های هنجار این آزمون، پس از اجرای آزمون روی جمعیت نمونه و نمره گذاری آن، نمره های به دست آمده با بهره گیری از تبدیل غیرخطی به نمره های استاندارد Z تبدیل شد و سپس به کمک تبدیل خطی نمره های Z به نمره هایی با میانگین ۱۰۰ و انحراف معیار ۱۵ تبدیل شد و بهره خواندن^۱ (RQ) آزمودنی ها به دست آمد. رتبه درصدی هر یک

خرده آزمون ها به جز خرد آزمون درک مطلب یک (درست - نادرست) از پایه دوم به پایه پنجم کاهش پیدا کرده، پیشترین میزان خطای مربوط به پایه دوم و کمترین میزان خطای مربوط به پایه پنجم است. برای بررسی معنی دار بودن این تفاوت به عنوان دومین روش بررسی روایی آزمون تحلیل مانوا به کار برده شد و نتایج تحلیل نشان داد که به جز در خرد آزمون های خواندن کلمات بدون معنی و تجزیه، در همه خرد آزمون های خواندن کلمات خطای آزمون و پایه تحصیلی دانش آموزان تفاوت معنی داری وجود دارد (جدول ۳).

همچنین نتایج تحلیل مانوا به عنوان سومین روش بررسی روایی آزمون در مورد سرعت روخوانی دانش آموزان در چهار سطح، نشان دهنده وجود تفاوت معنی دار بین سرعت روخوانی آزمودنی ها و پایه های تحصیلی آنها بود، به طوری که با بالا رفتن پایه تحصیلی دانش آموزان سرعت روخوانی آنها نیز افزایش می یافتد.

بررسی تفاوت میان دو گروه نارساخوان و عادی چهارمین روش بررسی روایی آزمون بود. این مقایسه بین دو گروه دانش آموزان عادی و نارساخوان در نمونه ای ۶۰ نفری انجام شد و میانگین نمره های خطای در دو گروه نشان دهنده وجود تفاوت میان دو گروه عادی و نارساخوان بود. برای بررسی معنی داری این تفاوت در دو گروه نارساخوان و عادی نیز آزمون تحلیل مانوا به کار برده شد و نتایج به دست آمده نشان داد که در همه خرد آزمون های بین نمره های خطای دو گروه دانش آموزان عادی و نارساخوان تفاوت معنی داری وجود دارد. بررسی میزان سرعت روخوانی دانش آموزان نیز نشان داد که تفاوت میان

جدول ۲ - ضرایب همبستگی خرد آزمون های خواندن با هوشیار و مدل تحصیلی دانش آموزان (n=۳۰)

خرده آزمون های خواندن	روخوانی	خواندن کلمات		درک مطلب یک (درست - نادرست)
		با معنی	بی معنی	
هوشیار	۰/۴۷۵	-۰/۳۶۹	-۰/۴۷۴	-۰/۰۱
Sig	۰/۰۵	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱
معدل	۰/۰۹	-۰/۶۳۲	-۰/۷۶۵	-۰/۰۷۷
Sig	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱

جدول ۳- نتایج تحلیل مانوا، مربوط به نمره‌های دانشآموزان در راهنمایی دوم تا پنجم دبستان ($n=120$)

متغیر	درجه آزادی	نمره F	سطح معنی داری
روخوانی	۳	۵۲/۹۶	۰/۰۰۱
واژه‌های با معنی	۳	۷۱/۶۸	۰/۰۰۱
واژه‌های بی معنی	۳	۲/۰۱	N.S.
درک مطلب یک	۳	۹/۰۵	۰/۰۰۱
درک مطلب دو	۳	۲۲/۴۳	۰/۰۰۱
تمکیل جملات	۳	۲۹/۱	۰/۰۰۱
تجزیه	۳	۱/۹۱	N.S.
ترکیب	۳	۳/۷۸	۰/۰۰۵
تجانس	۳	۲۶/۳۶	۰/۰۰۱
قایقه	۳	۳/۷۳	۰/۰۰۱

بحث

پژوهش حاضر با هدف ساخت و هنجاریابی آزمون تشخيصی سطح خواندن برای دانشآموزان پایه سوم دبستان اجرا گردید.

خواندن به عنوان فرآیند بیرون کشیدن معنی از متن نوشته شده برای برخی هدف‌ها تعریف شده است. مهارت خواندن نیازمند درک معنی از متن به صورت پیوسته است. این فرآیند پیچیده، وابسته به رشد دو فرایند تشخیص واژه‌ها و درک مطلب می‌باشد. واژه‌های نوشته شده، بازنمایی رمزی واژه‌های گفتاری هستند و واژه‌های گفتاری بازنمایی رمزی تجزیه‌های محیطی و نام‌ها می‌باشند. بنابراین توانایی یادگیری خواندن نیازمند فرآگیری مهارت‌ها و دانش‌های گوناگونی است که به توانایی‌های شناختی زبانی و غیرزبانی وابسته‌اند (ولوتینو^۱، فلچر^۲، استنولینگ^۳ و اسکلتون^۴، ۲۰۰۴). در آزمون‌های تشخيصی خواندن، این فرآیندها و سایر مهارت‌های وابسته به آنها مورد بررسی و ارزیابی قرار می‌گیرند.

از نظر ساختار، آزمون تشخيص سطح خواندن اصفهان در مقایسه با سایر آزمودنی‌های تشخيصی در دسترس مانند آزمون WDRB دارای خردآزمون‌های کمتری است. آزمون یادشده افزون بر مهارت‌های خواندن، مهارت‌های شناختی مرتبط با خواندن را نیز می‌سنجد و از این رو، بر آزمون خواندن اصفهان برتری دارد. ولی نارسایی مهم آزمون WDRB آن است که آزمونگر از شیوه روخوانی فرد نمی‌تواند آگاه شود و از

جدول ۴- نتایج تحلیل مانوا مربوط به مقایسه نمره‌های خردآزمون‌ها در دو گروه نارساخوان و عادی پایه سوم دبستان ($n=60$)

متغیر	درجه آزادی	نمره F	سطح معنی داری
روخوانی	۱	۵۰/۱	۰/۰۰۱
واژه‌های با معنی	۱	۱۱۲/۰۶	۰/۰۰۱
واژه‌های بی معنی	۱	۶۳/۷	۰/۰۰۱
درک مطلب یک	۱	۷/۷۷	۰/۰۰۱
درک مطلب دو	۱	۱۲/۳۶	۰/۰۰۱
تمکیل جملات	۱	۵۰/۷۸	۰/۰۰۱
تجزیه	۱	۸۲/۳۴	۰/۰۰۱
ترکیب	۱	۸۵/۴۰	۰/۰۰۱
تجانس	۱	۷۰/۰۴	۰/۰۰۱
قایقه	۱	۷۴/۳۷	۰/۰۰۱

جدول ۵- بخشی از رتبه‌های درصدی و بهره خواندن در خردآزمون روخوانی

رتبه درصدی	بهره خواندن	نمره خطأ
۰	۱۴۴	۹۹
۱	۱۴۳	۹۹
۲	۱۳۶	۹۹
۳	۱۳۶	۹۹
۴	۱۲۸	۹۷
۵	۱۲۴	۹۵
۶	۱۲۱	۹۲
۷	۱۱۹	۹۰
۸	۱۱۷	۸۸
۹	۱۱۴	۸۳
۱۰	۱۱۳	۸۰
۱۱	۱۱۱	۷۶
۱۲	۱۰۹	۷۳
۱۳	۱۰۷	۶۸
۱۴	۱۰۵	۶۴
۱۵	۱۰۴	۶۰
۱۶	۱۰۳	۵۸
۱۷	۱۰۲	۵۵
۱۸	۱۰۰	۵۱
۱۹	۹۹	۴۷
۲۰	۹۷	۴۳

پرسش‌های مربوط به این متن‌ها پاسخ دهنده، این امر نشان می‌دهد که اطلاعات عمومی می‌تواند در تعیین نمره این آزمون‌ها نقش چشم‌گیری داشته باشد (داکرل و مکشین، ۱۳۷۵). به نظر می‌رسد به کار بردن پرسش‌هایی که نیاز به پاسخ‌های کوتاه دارند برای بررسی مهارت درک مطلب مناسب‌تر باشد و پاسخگویی بر پایه پرسش‌هایی که نیاز به پاسخ‌های باز دارند با نیازهای عملکرد زبانی آزمودنی‌ها در موقعیت‌های واقعی زندگی تشابه بیشتری داشته باشد (وودکاک، ۱۹۹۷).

در بررسی میزان همبستگی خرده آزمون‌ها با هوشیار نیز بیشترین میزان همبستگی به خرده آزمون تجانس (۰/۶۵) و کمترین میزان به خرده آزمون درک مطلب یک (۰/۱۹) مربوط بود که به نظر می‌رسد میزان همبستگی پایین آزمون درک مطلب یک و هوشیار ناشی از ساختار نامناسب این خرده آزمون باشد. در مورد همبستگی بالای خرده آزمون تجانس با هوشیار می‌توان گفت با توجه به اینکه تکلیف ارایه شده در این خرده آزمون نسبت به سایر خرده آزمون‌ها در موقعیت‌های آموزشگاهی کمتر وجود دارد، افراد باهوش (بدون تکیه بر مطالب آموزشی و تمرین آن) بهتر از عهده آن برآمده‌اند.

بررسی میزان همبستگی خرده آزمون‌ها با معدل تحصیلی نیز نشان داد که از میان خرده آزمون‌های خواندن بیشترین میزان همبستگی بین خرده آزمون خواندن واژه‌های بی معنی و معدل وجود دارد. دلیل این امر را می‌توان میزان ارتباط خواندن واژه‌های بی معنی با تسلط دانش آموز بر یادگیری آموزشگاهی دانست.

در بررسی روند تغییر نمره‌های آزمون با بالا رفتن پایه تحصیلی آزمودنی‌ها، نتایج به دست آمده از تحلیل مانوا نشان داد که در همه خرده آزمون‌ها به جز خرده آزمون‌های خواندن واژه‌های بی معنی و تجزیه، تفاوت معنی‌داری میان میزان نمره‌های خطای و پایه تحصیلی وجود دارد. به نظر می‌رسد علت این که نمره‌های خطای در خرده آزمون خواندن واژه‌های بی معنی

این رو بسیاری از ویژگی‌هایی که کودک را از خواندن درست باز می‌دارند، پنهان می‌مانند و همچنین تحلیل خطاهای آزمودنی برای آزمونگر شدنی نیست. در صورتی که در روخوانی متن، مشکلات خواندن کودک و توانایی‌های خواندن روزمره بررسی می‌شود که این موضوع در ساخت و هنجاریابی آزمون اخیر در نظر گرفته شده است. در آزمون نیل (۱۹۸۵) نیز چگونگی وضعیت روخوانی و درک مطلب آزمودنی به خوبی ارزیابی می‌شود. همچنین دارابودن فرم‌های موازی و تحلیل خطاهای آزمودنی به طور کامل از دیگر ویژگی‌های آن است، ولی آزمون سطح خواندن اصفهان توان ارزیابی گسترده‌تری از سایر مهارت‌های خواندن دارد. در بررسی روانی و پایایی آزمون تشخیصی سطح خواندن اصفهان مشخص گردید که بهترین خرده آزمون‌ها از نظر روانی خرده آزمون‌های روخوانی، تکمیل جملات و تجانس و ضعیفترین خرده آزمون‌ها به ترتیب خرده آزمون‌های درک مطلب یک و دو می‌باشند. در بررسی پایایی نیز خرده آزمون روخوانی از بیشترین و خرده آزمون درک مطلب یک از کمترین میزان پایایی برخوردار بود.

با توجه به یافته‌های به دست آمده از بررسی روانی و پایایی این آزمون به نظر می‌رسد که پرسش‌های خرده آزمون درک مطلب یک (درست - نادرست) به خوبی این هدف را پوشش نداده است، در صورتی که خرده آزمون تکمیل جملات از روانی و پایایی مناسبی برخوردار است. از دلایل این موضوع، افزون بر ناشناسی دانش آموزان پایه سوم با پرسش‌های درست - نادرست و چگونگی پاسخ به آنها به نظر می‌رسد که پاسخ‌گویی بیشتر بر پایه احتمال انجام شده است. در هر صورت، ارزیابی مهارت درک مطلب نسبت به سایر مهارت‌های خواندن دشوارتر است. در پژوهش تواین‌مان^۱، به نقل از داکرل و مکشین (۱۳۷۵) نیز نشان داده شد در شماری از آزمون‌های مشهور در زمینه درک مطلب، دانش آموزانی که متن آزمون را نخوانده بودند می‌توانستند در مطحعی فراتر از انتخاب تصادفی به

سریع) نقش مهمی در يادگیری زودرس خواندن در زبان زبانی داشته‌اند.

بررسی ضریب پایابی آزمون، نشان داد که همه خرده‌آزمون‌ها ضریب‌های پایابی معنی‌داری داشتند ولی میانگین نمره‌های خطای ارزیابی دوم در بیشتر موارد کمتر از ارزیابی اول بود. گفتنی است میزان پایابی آزمون‌های تشخيصی پایین است (آناستازی، ۱۳۸۱؛ شربی، ۱۳۷۷). در این آزمون نیز به نظر می‌رسد میزان آشنایی با تکلیف و هم‌چنین يادگیری‌های آموزشگاهی آزمودنی‌ها از جمله علل کاهش نمره‌های خطای ارزیابی دوم و در کاهش ضرایب پایابی آزمون بود.

به طور کلی این بررسی نشان داد که این آزمون ابزار مناسبی برای ارزیابی مهارت خواندن دانش‌آموزان پایه سوم دبستان است و می‌تواند در بررسی جنبه‌های مهم فعالیت خواندن دانش‌آموزان، تشخيص دانش‌آموزان نارساخوان تغییر توانمندی‌های پیش از درمان و پس از آن، هم‌چنین نمایش نمودار بهبودی یا افت توانایی‌های آنها، کمک کننده باشد. به طور قطع محدودیت‌ها و نارسایی‌های زیادی در این پژوهش وجود دارد. پایین بودن روانی و پایابی آزمون درک مطلب به دلیل دو گزینه‌ای بودن پرسش‌ها (درست و نادرست) و آشنایی کمتر دانش‌آموزان پایه سوم با این نوع پرسش‌ها از آن جمله است. پیشنهاد می‌شود در بررسی‌های آینده علاوه بر رفع این نارسایی‌ها در زمینه ساخت و هنجاریابی آزمون‌های تشخيصی برای مایر پایه‌ها و هم‌چنین مسن پیش‌دبستانی که می‌تواند در شناسایی دانش‌آموزان نارساخوان و پیش‌گیری از وقوع مشکلات تحصیلی در آنها مؤثر باشد، گام‌هایی برداشته شود.

سپاسگزاری

این پژوهش با حمایت مالی بخش تحقیقات سازمان آموزش و پرورش استان اصفهان انجام شده، به این وسیله از بخش یادشده قدردانی می‌شود.

دربافت مقاله: ۱۳۸۲/۱/۱۶؛ دریافت نسخه نهایی: ۱۳۸۲/۳/۱۶

پذیرش مقاله: ۱۳۸۳/۴/۳

با بالارفتن پایه تحصیلی دانش‌آموز تغییر معنی‌داری نداشت، ناشی از این باشد که در طراحی و ساخت واژه‌های بی‌معنی کوشش شده است که بر پایه الگوهای واجی رایج در زبان فارسی انجام شود و تناظر یک به یک واج-نویسه کاملاً رعایت شده باشد. از این رو آزمودنی با ترکیب ساده حروف می‌تواند کلمه تلفظ کند، در صورتی که بیشتر اشتباه‌های دانش‌آموزان در خواندن مربوط به خواندن کلمات بی‌قاعده و یا حروف چندصدایی است (ولوتینو و همکاران، ۲۰۰۴).

در زمینه آزمون تجزیه نیز به نظر می‌رسد دلیل نبود تفاوت معنی‌دار میان پایه‌های مختلف تحصیلی این باشد که فعالیت بخش کردن و صداکشی بخشی از تمرین‌هایی است که در پایه اول دبستان تأکید فراوانی بر آنها می‌شود و در پایه‌های بالاتر کمتر به کار برده می‌شود. از این رو دانش‌آموزان در پایه‌های پایین تر نیز در این آزمون نتایج خوبی به دست می‌آورند و کاربرد تشخيصی این خرده‌آزمون، در پایه‌های تحصیلی پایین پیش از پایه‌های بالاتر دبستان است.

یکی از مهم‌ترین کاربردهای آزمون تشخيصی سطح خواندن اصفهان توانایی تفکیک دانش‌آموزان نارساخوان از دانش‌آموزان عادی است. نتایج تحلیل مانوا نیز در کلیه خرده‌آزمون‌ها و سطوح آن تفاوت معنی‌دار بین این دو گروه را نشان داده است و این نتیجه می‌تواند گویای روانی آزمون و توان بالای آن در تفکیک دو گروه نارساخوان و عادی باشد.

در بررسی سرعت روخوانی نیز تفاوت معنی‌دار در سطوح مختلف آزمون روخوانی بین دو گروه نارساخوان و عادی دیده شد. سرعت نامگذاری به عنوان یکی از مهم‌ترین پیش‌بینی کننده‌های عملکرد خواندن درآیشه، شناخته شده و هم‌چنین ارتباط مستقیمی بین نارسایی سرعت در نامگذاری حروف و اعداد و شدت آسیب در بررسی‌های نارساخوان‌ها گزارش شده است (کرک و چالفانت، ۱۳۷۷). در بررسی پیش‌بینی کننده‌های فعالیت خواندن در کودکان زبانی (کویاپیشی و همکاران، ۲۰۰۰)، نشان داده شده که ابعاد مختلف پردازش واجی (آگاهی‌های واج‌شناختی، حافظه واجی و نامگذاری

منابع

- Chard, D. J., & Dickson, S. V. (1999). Cognitive-linguistic factors in Japanese first graders reading. Phonological awareness: Instructional and assessment Guidelines. *Intervention in School and Clinic*, 35, 261- 270.
- Kobayashi, M. S., Kato, J., Haynes, C., & Macaruso, P. (2000). *Cognitive Linguistic factors in Japanese first graders reading*. MGH Institute of Health Professions & Clinic Kato. Available on: www.readingassessment.rad/Inst.
- Neal, M. D. (1958). *Neal analysis of reading ability*. London: MacMillan.
- The Psychological Corporation (1993). *Metropolitan Achievement Test/Reading Diagnostic Test*. available on www.sedl.org/reading.
- Vellutino, F. R., Fletcher, J. M., Snowling, M. J., & Scanlon, D. M. (2004). Specific reading disability (dyslexia): What have we learned in the past four decades? *Journal of Child Psychology and Psychiatry*, 45, 2-40.
- Woodcock, R. W. (1997). *Woodcock Diagnostic Reading Battery*. New York: Riverside Publishing Company.
- آنامنازی، آن (۱۳۶۸). *روان آزمایی*. ترجمه محمد تقی براهانی. تهران: انتشارات دانشگاه تهران.
- دادستان، پیرخ (۱۳۷۹). *اختلالاتی زبان: تشخیص و بازپروری* (روان‌شناسی مرض تحولی ۳). تهران: انتشارات سمت.
- داکرل، جولی؛ مک‌شین، جان (۱۳۷۵). *رویکردی شناختی به مشکلات یادگیری کودکان*. ترجمه: جواد احمدی و رضا اسدی. تهران: انتشارات رشد.
- شریفی، حسن پاشا (۱۳۷۷). *روان‌شناسی هوش و سنجش* آن. تهران: انتشارات پیام نور.
- کرک، ساموئل؛ چالفانت، جیمز (۱۳۷۷). *اختلالات یادگیری تحولی و تحصیلی*. ترجمه سیمین روئی. تهران: انتشارات سازمان آموزش و پرورش استثنایی.
- American Psychiatric Association (1994). *Diagnostic and statistical manual of mental disorders (4th ed.)*. Washington, DC: American Psychiatric Association.
- Bryant, B., & Wiederholt, L. J. (1991). *Gray Oral Reading Test-Diagnostic (GORT-D)*. available in www.sedl.org /reading .
- Catts, H. F., Hogan, T. P., & Fey, M. (2003). Subgrouping poor readers on the basis of individual differences in reading- related abilities. *Journal of Learning Disabilities*, 36, 151-164.